

человѣкъ е ученъ, способенъ и много искусенъ, но правихи пехвелиты и неправедны работы и живѣе злѣ. Напразно ся е училъ той разумно да мысли, кога не е щѣлъ още съ врѣме да постави въ добъръ редъ свои-тѣ хотѣнія и да ги покори на разума. За това такъвъ единъ, ако ся случи да е виолюбѣецъ, като му ся падне нѣгдѣ да намѣри, ще ся напие сжмо като единъ простакъ който не знае ни точка що е, коя полза да бжде нѣкой си ученъ и способенъ, пакъ да има сърце развратено, лукаво, своекорыстно и мързостно.

Человѣкъ, който има пакостно и зло сърце, колкото е по-способенъ и по-ученъ, толкозь по-вече зло бы сторилъ, ако да го не въспирахъ, и ако да му невѣржихъ рѣцѣ-тѣ, гражданскы-тѣ закони.

Има нѣкои рѣчи, които, колко-то и да сж близо видятъ, то сѣка една отъ тѣхъ си има особенно-то значеніе ; напримѣръ : ученъ и разуменъ, праведенъ и добъръ, способенъ и заслуженъ. Ученъ е който има познание и искусство на много и различни нѣща. Разуменъ е този, който сичкы-тѣ си хотѣнія, и сичкы-тѣ си дѣла, управлява като слѣдова разумъ-тъ. Праведенъ е който всѣкому оставя и дава своето. Добъръ е, който во всичко свои-тѣ длѣжности пази и изпълнява. Способенъ е онзи който има доволно проицателство, крѣпость и постоянство за да прѣдприиме и да свърше нѣкои мъжны работы. Заслуженъ ся казува, който е сторилъ и направилъ на общество-то много повече добрини, отъ колкото бы могло да ся изискова отъ него. И тѣй отъ това което сми до тука рѣкли, ако добръ разсѣдишь, Серафиме брате, надѣѣхъ ся да ти небѣждтъ вече трѣнь въ очи-тѣ мои-тѣ думы, че трѣба разумно да ся мысли. Видишь колко е голѣма разлика-та, отъ просто-то по чювства мысляніе до мысляніе-то и хотѣніе-то което по разумъ и словесность.

Пыташь мя що съмъ ся опѣлчилъ на посты-тѣ, на дѣлгы-тѣ молитвы и на много-то празници, и що ми прѣчатъ тѣ та съмъ ся въоружилъ противъ тѣхъ. Чети свято-то Евангеліе и ще видишь, що сж прѣчали сжщитѣ нѣща Спасителю нашему, че е выкалъ той на връхъ тѣхъ, и е укорявалъ за това Фарисей-тѣ и казувалъ имъ: